Lietas Nr. 11200000813
Lietas arhīva Nr. K13-0067-14

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Dobelē 2014.gada 13.martā

Dobeles rajona tiesas

tiesnese R .Krasovska

ar tiesas sēdes sekretāri A. Lindbergai,

piedaloties prokuroram M. Ābomam,

atklātā tiesas sēdē iztiesāja krimināllietu, kurā

/pers. B/, personas kods /personas kods/,

apsūdzēta pēc Krimināllikuma 230.[1] panta 1. daļas.

Tiesa, pārbaudījusi lietas materiālus un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu, neizdarījusi pierādījumu pārbaudi tiesas sēdē,

konstatēja:

k a /pers. B/ pārkāpa dzīvnieku turēšanas noteikumus, kā rezultātā cietušajam nodarīts viegls miesas bojājums un konkrēti:

2013. gada 1. janvārī ap plkst. 12:00, /pers. C/ ar savu dēlu /pers. D/, dzimušu 2009. gadā un, citiem tuviniekiem, gāja pa vietējās nozīmes ceļu apdzīvotā vietā „/Nosaukums/" /Nosaukums/pagastā Dobeles novadā, kad no māju /nosaukums/ daļēji nožogotās teritorijas pa atvērtiem vārtiem izskrēja /pers. B/ piederošais bezšķirnes suns /vārds/, kurš pieskrēja pie /pers. D/ un iekoda viņam sejā. Pēc suņa savaldīšanas, tas atkārtoti izrāvās no /pers. B/ un metās /pers. D/ virzienā, kur /pers. C/, aizsargājot dēlu no turpmākas sakošanas, pielika priekšā kreiso roku un, /pers. B/ piederošais suns /vārds/tajā iekodās.

Minētā suņa kodiena rezultātā /pers. D/ nodarītas fiziskas sāpes un miesas bojājumi: kostas brūces sejā, asinsizplūdums sejas zemādā, kas pēc sava rakstura pieskaitāmi viegliem miesas bojājumiem, kas izraisījuši īslaicīgus veselības traucējumus uz laiku no 7 līdz 21 dienai, un, kas radās 01.01.2013., suņa zobu iedarbības rezultātā. /pers. C/ nodarītas fiziskas sāpes un miesas bojājumi: kosta brūce kreisajā plaukstā, kas pēc sava rakstura pieskaitāmi viegliem miesas bojājumiem, kas izraisījuši īslaicīgus veselības traucējumus uz laiku no 7 līdz 21 dienai, un, kas radās 01.01.2013., suņa zobu iedarbības rezultātā.

Suņa īpašniece /pers. B/, nenodrošinot pilnīgu māju/nosaukums/ teritorijas apdzīvotā vietā „/Nosaukums/" /Nosaukums/ pagastā Dobeles novadā, norobežošanu no publiskai lietošanai paredzētās teritorijas – vietējās nozīmes ceļa, novēršot iespēju sunim izkļūt no tās un, nenodrošinot suņa atrašanos tādā attālumā, lai spētu kontrolēt viņa rīcību, pārkāpa dzīvnieku turēšanas noteikumus – 2006. gada 4. aprīļa MK noteikumu Nr. 266 „Labturības prasības mājas (istabas) dzīvnieku turēšanai, tirdzniecībai, pārvadāšanai un demonstrēšanai publiskās izstādēs, kā arī, suņa apmācībai"10.,12. punktu prasības, kas nosaka, ka „Pilsētās un ciemos ārpus norobežotās teritorijas suns bez pavadas var atrasties zaļajā zonā un mežā pastaigas laikā īpašnieka vai turētāja uzraudzībā un redzes lokā tādā attālumā, kādā īpašnieks vai turētājs spēj kontrolēt dzīvnieka rīcību", kā arī, pārkāpa 1999. gada 9. decembra "Dzīvnieku aizsardzības likuma" 5.panta otrās daļas 3. punkta prasības, kas nosaka, ka „dzīvnieka īpašniekam pienākums ir nodrošināt, lai dzīvnieks netraucētu un neapdraudētu cilvēkus un citus dzīvniekus".

Ar šādām savām darbībām /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 230 [1].panta 1.daļā (redakcijā līdz 01.04.2013.).

Tiesas sēdē **apsūdzētā /pers. B/ savu vainu atzina pilnībā** un tiesai apliecināja, ka apsūdzībā norādītās darbības neapstrīd, jo tās atbilst faktiskajiem apstākļiem. Piekrīt neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas sēdē, jo pierādījumus neapstrīd. Izdarīto nožēlo, kaitējuma kompensācijas pieteikumu atzīst, pilnībā lūdz sadalīt kompensācijas izmaksu termiņos, jo viņa ir vienīgā pelnītāja ģimenē un viņa

ienākumi ir EUR 400 mēnesī.

Tiesas sēdē cietušā /pers. D/ pārstāvis /pers. E/ piekrita neveikt pierādījumu pārbaudi lietā, par soda veida un mēru izteikties nevēlējās.

Tiesas sēdē cietusī /pers. C/ pieteikumu par kaitējuma kompensāciju uzturēja, piekrita, ka to var sadalīt termiņos, paskaidroja, ka šī kompensācija ir nepieciešama, lai atjaunotu viņas dēla cietušā /pers. D/veselību un sniegtu viņam psihologa pakalpojumus. Par piemērojamo sodu izteikties nevēlējās.

Apsūdzētās /pers.B/vainīgums apsūdzībā norādītajās darbībās **ir pilnībā pierādīts** ar viņa vaļsirdīgo atzīšanos tiesas sēdē, ko apstiprina lietas materiāli to kopumā un savstarpējā saistībā.

Apsūdzētās **/pers. B/ darbības ir pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 230[1].panta 1.daļas**, (redakcijā līdz 01.04.2013.), jo viņa pārkāpa dzīvnieku turēšanas noteikumus, kā rezultātā cietušajiem nodarīts viegls miesas bojājums.

Lietā cietusī /pers. C/ ir iesniegusi pieteikumu kaitējuma kompensācijai Ls 300 (426,86 euro) apmērā. Uzturētā kompensācija ir pamatota un pieteikums apmierināms pilnā apmērā, jo šādu kaitējumu cietušajai apsūdzētā ir nodarījusi noziedzīgās rīcības rezultātā, to nav labprātīgi uz tiesas dienu atlīdzinājusi, bet to atlīdzināt ir viņas pienākums, kam viņa arī piekrīt. Tiesas sēdē apsūdzētā /pers.B/un cietusī /pers. C/ vienojās, ka kompensācijas izmaksu var sadalīt termiņos. Tiesas ieskatā apsūdzētās piedāvātais samaksas periods ir nesamērīgi garš un nekalpo Kriminālprocesa likuma 350.panta 1.daļā noteiktā mērķa sasniegšanai, tiesa atzīst, ka 12 mēnešu termiņš ir saprātīgs laika periods, kurā būtu veicama kaitējuma kompensācijas samaksa.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantu, nosakot soda veidu apsūdzētajai /pers. B/, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un tā radīto kaitējumu, viņas personību, bet, nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus un viņas attieksmi pret nodarīto.

Izvērtējot Krimināllikuma 7. panta redakciju līdz 31.03.2013. un pēc 01.04.2013., un, ņemot vērā Krimināllikuma 5. pantā noteikto labvēlības principu, apsūdzētā ir izdarījusi tīšu krimināpārkāpumu.

Izvērtējot apsūdzētās **/pers. B/** personību, tiesa ņem vērā, ka viņa agrāk nav tiesāta, administratīvi nesodīta, nesastāv ārsta prakses psihiatrijā- narkoloģijā uzskaitē, ir pastāvīga dzīvesvieta, no kuras raksturota neitrāli, strādā algotu darbu, apgādībā viena nepilngadīga persona.

Izvērtējot /pers.B/attieksmi pret nodarīto, tiesa secina, ka apsūdzētā uz tiesas dienu ir izdarījusi pietiekamus secinājumus, ir izpratusi savu darbību kaitīgumu, jo izdarīto ir vaļsirdīgi atzinusi un nožēlo.

Vainas atzīšanu tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta 2.daļu atzīst par /pers. B/ atbildību mīkstinošu apstākli, citus atbildību mīkstinošus apstākļus tiesa apsūdzētās rīcībā nesaskata. Saskaņā ar Krimināllikuma 48.pantu par apsūdzētās /pers. B/ atbildību pastiprinošo apstākli tiesa nekonstatē.

Izvērtējot visus tiesā konstatētos apstākļus par /pers. B/ to kopumā, tiesa secina, ka viņa ir sodāma ar piespiedu darbu.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 527., 528. pantiem, tiesa

n o s p r i e d a :

/pers. B/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu un sodīt pēc Krimināllikuma 230[1].panta 1.daļas **ar piespiedu darbu uz 80 (astoņdesmit) stundām** .

/pers. B/ jāierodas soda izpildes uzsākšanas reģistrācijai desmit darba dienu laikā pēc sprieduma spēkā stāšanās Valsts probācijas dienesta Dobeles teritoriālajā struktūrvienībā, kam uzdota sprieduma izpildes kārtība.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. C/, personas kods /personas kods/, kaitējuma kompensāciju **EUR 426,86 (četri simti divdesmit seši euro 86 centi)** (Ls 300) apmērā, sadalot minēto summu 12 mēnešu termiņā, /pers. B/ līdz, katra mēneša 30. datumam jāsamaksā EUR 35,57 cietušajai /pers. C/, sākot ar 2014.gada marta mēnesi.

Sprieduma pieejamības diena 2014.gada 13.marts.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā no sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, sūdzību vai protestu iesniedzot Dobeles rajona tiesā.

Tiesnese R. Krasovska